

Nahima LANJRI

CD&V-Volksvertegenwoordiger

Districtsraadslid Borgerhout

17 augustus 2015

Beste ,

In de interviewreeks 'Het Vuur' van De Standaard kom je vandaag meer te weten over wat, wanneer en door wie mijn politiek vuur werd aangewakkerd.

Nahima

Waar, wanneer, door wie of door wat kreeg het smeltende engagement van een politiek doelvrouw voor het eerst aangewakkerd in een heesje poffe sikkivaar?

AFLERVENING 6
Nahima Lanjri

VOORORDEN EN TEGENSLAGEN: HET BLIJZONDERE PARCOURS VAN EEN CD&V-KAMERLID

‘Ik werd wakker op 24 november 1991. Zwarte Zondag’

Arm geboren, uitgehuwelijkt op haar achttien en het Vlaams Blok zien triomferen op haar 23ste. Nahima Lanjri weet voor wat en voor wie ze aan politiek doet. 'Mijn tegenslagen hebben me sterker gemaakt, maar voor hetzelfde geld ga je er onder door.'

DE PLEK

Wie kreeg de zwaartekracht, heeft eenzelfde pijn en aanpak. Het is niet de zwaartekracht die de pijn veroorzaakt, maar het gebrek aan steun. 'Het is niet de zwaartekracht die de pijn veroorzaakt, maar het gebrek aan steun. 'Het is niet de zwaartekracht die de pijn veroorzaakt, maar het gebrek aan steun.'

DE KAAFT

De kaft van 'Het Vuur' is een foto van Nahima Lanjri. Het is een zwart-wit foto van haar gezicht, gefotografeerd door een professionele fotograaf. Ze kijkt recht in de lens met een neutrale uitdrukking. De achtergrond is onscherp, maar lijkt op een interieur met een raam of een schilderij.

DE BOEK

De titel van het boek is 'Ik werd wakker op 24 november 1991. Zwarte Zondag'. Het is een autobiografisch werk waarin Lanjri haar politieke parcours beschrijft, van haar jeugd tot haar huidige positie als Volksvertegenwoordiger en Districtsraadslid.

DE PERSOON

Nahima Lanjri is een vrouw met donker haar, gekleed in een lichtgekleurd topje. Ze heeft een vriendelijke maar vastberaden uitdrukking. Het boek is een eerbetoon aan haar levensverhaal en haar politieke overtuigingen.

Zowel binnen de CVP als bij mijn moslimvrienden waren er mensen die dachten, of het zelfs vanzelfsprekend vonden, dat ik bekeerd was tot het Katholieke geloof

Ik werd wakker op 24 november 1991. Zwarte Zondag.

Arm geboren, uitgehuwelijkt op haar achttien en het Vlaams Blok zien triomferen op haar 23ste. Nahima Lanjri weet voor wat en voor wie ze aan politiek doet. 'Mijn tegenslagen hebben me sterker gemaakt, maar voor hetzelfde geld ga je er onder

door.'

'De politiek is me niet met de paplepel ingegeven.' Dat Nahima Lanjri (47) vandaag kamerlid is voor CD&V, is het resultaat van een lange reis met veel obstakels: armoede, discriminatie en uiteindelijk ook de eigen familiale tradities. De reis begint wanneer Lanjri's vader in 1964 zijn garage in Marokko verkoopt en naar Antwerpen trekt om er als gastarbeider bij het spoor te werken. 'De brochure die sprak over vivre et travailler en Belgique had hem aangeraden om warme kleren mee te nemen, want het kon blijkbaar kouder worden in België dan in Marokko.'

Een jaar later reist zijn vrouw hem achterna samen met Lanjri's oudere broer en zus. Zijzelf wordt in 1968 in Borgerhout geboren en herinnert zich van haar jeugd vooral nog de ijspegels die in de winter opdoken in het niet verwarmde appartement.

De Plek

Wie bezig is met overleven, heeft weinig tijd om aan politiek te doen. 'Voor mijn ouders was politiek ook iets waar je je best ver weg van houdt. Wie in Marokko kritisch was voor de koning, kon wel eens verdwijnen.' Toch zouden haar jeugd jaren in Borgerhout bepalend zijn voor de politieke prioriteiten van Lanjri, met name armoedebestrijding en het gelijkekansenbeleid. Als kind van analfabete gastarbeiders die geen Nederlands spraken, maakte ze van dichtbij mee hoe de overheid nieuwkomers in het België van de jaren zeventig aan hun lot overliet. Geen taalcursussen, geen sociale werkers die je de weg tonen doorheen de bureaucratie, enkel huisjesmelkers en gelukkig ook wel een pak behulpzame buurtbewoners.

'Vooral pater Frans Martens is voor mij, zoals voor veel andere Antwerpse Marokkanen, van onschatbare waarde geweest. Hij was een jezuïet die echt begaan was met ons en erop toe keek dat we ons best deden op school. Ik herinner me nog dat ik eens slechte punten had voor muziek. Ik zei aan Martens dat ik geen blokfluit had om op te oefenen. Een dag later had hij er een bij voor mij. Als kind is dat een ongelooflijk cadeau. Maar de steun ging verder dan dat. Hij schreef ons in voor de speelpleinwerking en als er nog eens deurwaarders passeerden, zorgde hij ervoor dat we niet op straat gezet werden.'

Na de armoede volgden de vooroordelen. 'Het was duidelijk dat ik, net zoals mijn oudste zus, een opleiding snit en naad zou gaan volgen. Hoger moest een migrantendochter niet mikken. Uiteindelijk heb ik het nog tot secretariaat-talen en nadien licentiaat vertaler geschopt omdat sommige leraars toch potentieel zagen in mij.' De vooroordelen leefden evenwel ook binnen het gezin Lanjri. 'Ik wilde verder studeren, wat geen evidentie was. Mijn ouders waren analfabeet en dachten dat het wel volstond dat ik kon lezen en schrijven. Bovendien zou ik aan de hogeschool met jongens samenzitten, zonder dat ik getrouwd was.' 'Dat was een brug te ver. En dus werd snel een huwelijk geregeld binnen de familie. Dat heeft op papier een jaar geduurd, en toen heb ik besloten om met die jongen te breken. Een schok voor de familie. Ik ben naar Marokko gereisd om de zaak af te sluiten maar ik ben er opgesloten en mishandeld. De zwartste periode uit mijn leven. Mijn moeder, die met me mee was afgereisd, zag in dat ik daar weg moest. Voor haar heb ik het grootste respect, het was een sterke vrouw die voor ons vocht. Mijn doorzettingsvermogen heb ik van haar.'

De klik

Lanjri aarzelt geen seconde: 'Die kwam er op 24 november 1991. Zwarte Zondag. De verkiezingsoverwinning van het Vlaams Blok was een echte wake-upcall. Ik heb de houding ten opzichte van migranten volledig weten keren. Eind jaren zestig waren wij de enige Marokkanen in Borgerhout, de mensen in de buurt hadden sympathie

voor ons. Pas later zijn de negatieve ervaringen gekomen, doken er stemmen op die zeiden dat de gastarbeiders terug naar hun land moesten aangezien het werk "op" was.'

'En dan kwam die zondag in 1991. Ik wist toen dat ik iets zou gaan doen. Tot grote schrik van mijn moeder. "Kind toch, dat is gevaarlijk", zei ze. "Niets doen, dat is pas gevaarlijk", zei ik, "een partij die ons het land wil uitzetten, heeft zonet de verkiezingen gewonnen." Op dat moment besepte ze de ernst van de zaak en heeft ze me hard gesteund.' 'We zijn toen met enkele jongeren, van zowel Vlaamse als Marokkaanse origine, onder wie Fatima Bali (tot 2010 politica bij Groen, red.), in actie geschoten. We hebben de organisatie VIP opgericht: Vereniging voor Integratie en Participatie. Wij hebben de nood aan integratie en participatie op de politieke agenda gekregen, waren de eersten die Nederlandse taallessen aanboden aan nieuwkomers. In die tijd gaf ik trouwens zelf zulke lessen. Daardoor hebben we veel politici ontmoet, zoals Frank Vandenbroucke en Paula D'Hondt. We hadden de expertise in huis die de politieke partijen op dat moment nog niet hadden.'

De persoon

Als pater Martens haar surrogaatvader was, was CVP-politica Wivina Demeester haar politieke moeder, zegt Lanjri. 'Wivina was begin jaren 90 als Vlaams gemeenschapsminister bezig met welzijn en migrantenbeleid. Ik weet nog toen het telefoontje kwam in 1992. Of ik er niet wilde werken als stafmedewerkster? Ik ben toen naar Brussel gegaan om haar kabinetschef Peter Degadt (vandaag topman van Zorgnet Vlaanderen, red.) te zeggen dat ik altijd bereid was om advies te geven maar eigenlijk liever les zou blijven geven.'

'Terug in de auto had ik meteen spijt van mijn beslissing. (lacht) Wat volgde waren razend interessante jaren, waarin ik het politieke bedrijf van binnenuit heb leren kennen. Maar ze leerde me ook dat een goede politica moet buitenkomen en kennis van het terrein opdoen.'

Het boek

'Je leest natuurlijk veel dat onderweg aan de ribben blijft kleven. Ik zou hierlk (Ali) van Günter Wallraff kunnen noemen, of Botsende Beschavingen van Samuel Huntington, de grote kleppers zeg maar. Maar eigenlijk was een klein boekje voor me heel belangrijk, dan nog met de titel Het rapport dat niemand las. Het lag voor me klaar toen ik begon op het kabinet van Wivina, op een bureau met daarnaast het duizenden pagina's tellende rapport dat Paula D'Hondt had uitgebracht als Koninklijk Commissaris voor het Migrantbeleid.'

'Het boekje van Patrick Martens vat het rapport samen. Er ging een wereld voor me open. Paula beschreef alle problemen die ik zo goed kende rond onderwijs, huisvesting, racisme. Het is frustrerend dat het ook vandaag nog actueel is en dat het zo lang duurt vooraleer de zaken veranderen.'

De kaart

'Ik had via VIP contact met veel politieke partijen, ook met SP.A en Agalev. En zelfs de eerste jaren op het kabinet van Wivina had ik geen partijkaart. Dat ik uiteindelijk toch voor CVP koos was geen evidente keuze. Ik stelde de CVP mee verantwoordelijk voor de migratieproblematiek in Antwerpen waar het Vlaams Blok politieke munt uit heeft geslagen. Men zag er niet in dat integratie niet vanzelf komt. In Brussel ontmoette ik mensen zoals Jo Vandeurzen die wél bezig waren met het thema. Daar zag ik een heel ander soort CVP aan het werk.'

'Toen Marc Van Peel me in 1993 vroeg om het jaar nadien op te komen bij de

gemeenteraadsverkiezingen in Antwerpen, heb ik de stap gezet naar de actieve politiek. Sindsdien heb ik het geluk altijd verkozen te zijn geweest, van de gemeenteraad tot in Kamer en Senaat.'

Lanjri heeft dus duidelijk geen voor de hand liggend parcours gereden. Maar ze is geen politica geworden die vindt dat iedereen die dat wil het louter op eigen kracht kan maken in het leven. 'Mijn tegenslagen hebben me sterker gemaakt, maar voor hetzelfde geld ga je er onder door.' Haar focus op betere kansen voor een betere integratie van nieuwkomers vertrekt vanuit die visie.

"Uiteindelijk wilde ik wegen op het beleid en koos ik voor de CVP, een beleidspartij. Het is misschien wel een politieke tanker, maar als je die van binnenuit van koers kan doen veranderen, vaart die wel stevig door. Niet dat het bij CD&V van een leien dakje liep. Zo was de partij tegen het migrantenstemrecht terwijl ik er erg vóór ben. Maar ik apprecieer ook dat de christendemocraten een waarden- en normenpartij vormen, en dat ze de meerwaarde inzien van de religieuze inspiratie.'

'De keuze leek in het begin vooral voor andere mensen vreemd. Zowel binnen de CVP als bij mijn moslimvrienden waren er mensen die dachten, of het zelfs vanzelfsprekend vonden, dat ik bekeerd was tot het katholieke geloof(lacht). Waarop ik mijn moslimvrienden dan plaagde door hen erop te wijzen dat hun kinderen vaak naar een katholieke school gaan, terwijl ze zelf aangesloten zijn bij de CM of het ACV. Discussie gesloten.'

Jan-Frederik Abbeloos
Bron: De Standaard, 17/08/2015

Nahima Lanjri
Paleis der Natie
1008 Brussel
Tel: 02/549 89 45
E-mail: nahima.lanjri@dekamer.be
Facebook: [klik hier](#)

Heeft U nog vragen of opmerkingen? Bent u verhuisd of is uw e-mailadres veranderd? Stuur een e-mail of bel mij gerust.

Kent u nog mensen aan wie ik deze nieuwsbrief mag sturen? Geef mij een seintje.
Nieuwsbrief gemist? Klik [hier](#) voor de voorgaande nieuwsbrieven!